

*В.О. Безсмертний
Львів, Україна*

Герменевтичні ситуації сучасній українській міфології : техніки бачення картини світогляду

Міфологічна картина світогляду завжди була об'єктом розсуду технік розуміння. До цього ж направленість потоку інформації знання /магії є однією з умов залучення суб'єкту процесу у членстві знання/магії : людиною сприймається знання як магія , його функція. Однак організаційна структура незалежно від відповідності/невідповідності з реальністю набуває ідею статичного світогляду : зупинка дії/погляду. Первісно реальність набуває значення настановлення прояву розуміння, що знаходиться поза рефлексійним описом . При цьому людина знання/магії може сприймати потік інтерпретацій картини світогляду/реальності і рефлексувати техніку розуміння та залучення схем інтерпретації реальності. Насстановлення прояву реальності обумовлюється баченням чи догляданням за знанням , але потік інтерпретацій рефлексійного знання / магії, тільки тоді стає виразним , коли між «інформатором» та реципієнтом виникає узгоджуючий експеримент у відповідності до знання реальності.

Таке узгодження зі знанням/магією веде до витирання/ліквідації суб'єктивної направленості знання та його первісного розуміння . Ідея світогляду набуває інтенційного характеру, тобто знання безпосередньо направлено на ліквідацію чуття власної важливості та прийняття відповідальності за набуте/передане знання. Таким чином людина знання зустрічається зі способом розуміння світогляду реципієнта, що створює більш складнішу систему кожного реципієнта окремо :техніки розуміння.

Кожного разу коли народ/етнос змінює свою прадавню міфологію на нову (децю іншу, стилістично), ми маємо нагоду споглядати процес рефлексивного відтворення свідомості народу. Цьому процесові властиві слідуючи умови створення герменевтичних ситуацій :

- середовище виникнення;*
- демонізація середовища (система мовлення);*
- приналежність інтерпретатора до його середовища;*
- герменевтичний досвід як рефлексія відтворення.*

З цього погляду демонізація середовища як відтворення світогляду свідомості ні первинно, ні вторинно не на увазі ні якої істини не обумовлюється ні тим про, що вказує тогочасне рефлексивне відтворення міфологічного світогляду.

Більшість населення знаходиться під впливом середовища, де виникає та чи інша ситуація рефлексивного відтворення українського міфологічного світогляду. Із розумінням на те, що спекуляцій на структура середовища де відтворюється архетип прадавньої міфології, справжня приналежність інтерпретатора до його середовища знаходиться у консолідації вище названих

ситуацій, як значення світогляду, що не зводиться до дії законів, герменевтичного світогляду, демонізації середовища, менеджер, виконавчий директор підприємства, парламентська республіка, Президент держави, та в одночас рефлексії відтворення прадавньої української міфології (або іншої) як кінцеву зведеність усіх пояснень міфологічності з'явлень до відомих чи невідомих закономірностей через матеріальний субстрат світогляду; нарешті детермінації соціокультурного плану, тобто підпорядкованість з'явлень світогляду правилам та нормам мови, утворюючи власну граматичну систему, що прийнятними за існуюче середовище, до якого відноситься інтерпретатор світогляду – «ін культивований індивід».

Для нашого об'єкту кількість герменевтичних ситуацій нараховує для кожного реципієнта декілька сотен, але ж ми декілька з них назвемо на нашу думку важливих при створенні світогляду) :

- зупинка дії;*
- недосягнення розуміння ;*
- рефлексія відсутності ;*
- логічність прояву світогляду ;*
- зв'язана безпервність дій ;*
- поняття часу та продовженої означеності ;*
- означена продовженість;*
- техніка бачення картини світогляду тощо.*

Час залучення реципієнта до реальності людиною знання приймає особливий статус , коли об'єкт силової дії стає легко досяжним.

© Ця захищена правами, які належать Центру комп'ютерного аналізу герменевтичних систем суспільства Фонду гуманітарної освіти «Інститут герменевтики імені Георгія Ісаєвича Богіна» Львів, 2008 рік Божий.